

**Amatör Müzik Eğitime Bir Destek: Afyonkarahisar Amatör
Çalgıcılar Festivali¹**

Duygu SÖKEZOĞLU ATILGAN

Dr.Öğr.Üyesi, Afyon Kocatepe Üniversitesi, duygusokez@aku.edu.tr

Filiz YILDIZ

Öğr. Gör., Afyon Kocatepe Üniversitesi, Devlet Konservatuvarı,
filizyldz88@gmail.com

Özet

Amatör müzik eğitimi, müziğin belli bir dalına amatörce ilgili ve istekli olanlara yönelik bir eğitimidir. Amatör müzik eğitiminin amacı, bireyi sanatçı yapmak değil; bireylerde müzik zevki gelişimine yardımcı olmak ve bireylere olduğu kadar toplumun ve o toplumun kültürünün gelişimine de katkıda bulunmaktır. Amatör müzik eğitiminin gelişebilmesi için müzik eğitimcileri kadar müzik eğitimi veren kurumlara da görevler düşmektedir. Özellikle de mesleki müzik eğitimi veren kurumlar amatör müzisyenlere kucak açmalı ve bu alanda çeşitli çalışmalar yürütebilmelidir. Afyon Kocatepe Üniversitesi Devlet Konservatuvarı amatör müzisyenlerin sahne alarak deneyim kazandığı Amatör Çalgıcılar Festivali'ni düzenleyerek bu alanı boş bırakmamaktadır. Bu çalışmada, metropoliten kentlere oranla sanat alanında yapılan çalışmaların daha sınırlı ve kısıtlı olduğu, Anadolu illerinden biri olan Afyonkarahisar'da 11 yıldır düzenli olarak sürdürülen Amatör Çalgıcılar Festivali anlatılmaktadır. 2007 yılından günümüze kadar gelişerek gelen ve bir festival kimliği kazanan konserler, müzik eğitime, özellikle de Afyonkarahisar'daki amatör müzik eğitimine çok büyük katkılar sağlamıştır. Çalışmada, 11 yıldır düzenlenen ve beşinci yılından sonra ulusal boyuta taşınan festivali ayrıntılı bir şekilde anlatmak; festival katılımcıları, festivalde kullanılan çalgılar ve festival danışma ve değerlendirme kurulu hakkında bilgi vermek amaçlanmıştır. Araştırmanın çalışma evreni, Afyonkarahisar Amatör Çalgıcılar Festivali'nin kapsam ve faaliyetleri ile sınırlı tutulmuştur.

Anahtar kelimeler: Müzik Eğitimi, Amatör Müzik Eğitimi, Festival, Amatör Çalgıcılar Festivali.

¹ Makale Geliş/Kabul Tarihi: 16.01.2018/13.06.2018 – Araştırma Makalesi

A Support to Amateur Music Education: Afyonkarahisar Amateur Instrumentalists Festival

Abstract

Amateur music education is a training for those who are amateurish and interested in a certain branch of music. The aim of amateur music education is not to make the individual artist; to help develop music taste in individuals and to contribute to the development of society and the culture of that community as much as individuals. In order for amateur music education to develop, there are tasks for institutions that provide music education as well as music educators. In particular, institutions providing professional music education should embrace amateur musicians and carry out various activities in this area. The State Conservatory of Afyon Kocatepe University does not leave this field empty by organizing Amateur Çalgıcılar Festival, where amateur musicians gain experience on stage. In this study, Amateur Instrumentalists Festival, which has been held regularly for 11 years in Afyonkarahisar which is one of the Anatolian cities, is explained that the works done in the field of art are more limited than metropolitan cities. The concerts, which have developed from the year 2007 to the present day and won a festival identity, made a great contribution to music education, especially to amateur music education in Afyonkarahisar. In this study it was aimed to explain in detail the festival organized for 11 years and carried to the national dimension after the fifth year; to inform about the festival participants, the instruments used in the festival and the festival advisory and evaluation committee. The study universe of the research is limited to the scope and activities of Afyonkarahisar Amateur Instrumentalists Festival.

Keywords: Music Education, Amateur Music Education, Festival, Amateur Instrumentalists Festival.

GİRİŞ

Toplum olarak gelişmiş ülkelerin seviyesine ulaşabilmek için hedef, okur-yazar oranını artırmanın yanında, araştıran, sorgulayan, düşünen ve düşüncelerini rahatlıkla ifade edebilen, neden-niçin diye soran, sorduğu sorulara cevap arayan, üreten, kültürel ve sanatsal yönleri gelişmiş bireylerin oranını artırmak olmalıdır. Bunun için nitelikli bireylere ihtiyaç vardır ve nitelikli bireylerin yetişmesi için en büyük etken kuşkusuz eğitimidir.

Günümüz bilgi çağı ve postmodern toplum kültüründe, bireyleri hayata hazırlama ve meslek kazandırmada en önemli olgulardan biri eğitimidir. Eğitim sadece okullarda verilen eğitimle sınırlı olan bir kavram değil, yaş ve mekâna bağlı olmayan ve insanın tüm yaşamı boyunca devam eden bir süreçtir. Eğitimin en önemli alanlarından biri, çağdaş kültürün kuşaklara aktarılmasını sağlayan ve gelişmişliğin bir belirleyicisi olan sanat eğitimidir ve bu eğitim, sürecin önemli bir parçasını oluşturmaktadır (Konakcı, 2010: 10; Yıldırım Orhan, 2012: 433).

Sanat eğitiminin bir dalını oluşturan müzik eğitimi, nitelikli bir toplumun oluşturulmasında önemli olan yaratıcı kişiliklerin geliştirilmesinde en etkili araçlardan biridir. Yüzyıllar boyu ünlü düşünürler, yazarlar ve eğitimciler, müziğin insan yaşamındaki yerini vurgulamışlar ve bir eğitim aracı olarak kullanılması gerektiğini öğütlemişlerdir (Bilen, 1995: 8).

Müzik Eğitimi ve Önemi

“Müzik, insan yaşamının her evresinde farklı şekillerde yer alan, kimi zaman içsel, kimi zaman bilişsel, kimi zaman da eğitsel etkiler yaratan bir olgudur. İnsan yaşamında etkili bir güç olarak gördüğümüz müziği doğru ve bilinçli kullanmak, eğitsel bir amaç haline getirmek, başarılı ve mutlu bir yaşamın anahtarlarından biridir diyebiliriz” (Akgül Barış, Ece ve Sarısözen Doğan, 2016: 1161).

Bir sanat alanı olmasının yanında müzik, kapsamında yer alan eğitim etkinlikleri ile de bir eğitim alanı olarak eğitim sistemi içerisinde yer almaktadır. Müzik eğitimi bireylerin gelişimine toplumsal, kültürel, psikolojik, eğitsel, ekonomik vb. birçok açıdan katkıda bulunmaktadır. Bireyin bu gelişimleri için müzik eğitimi önemlidir ve her zaman etkin bir rol oynayacaktır. Kütahyalı'ya (1984) göre müzik eğitimi; “Toplumdaki düşünce ve beğeni düzeyini, müzik sanatından yararlanarak yükseltmek ya da bu sanatı özel yetenekli kişilere, belli bir zaman parçası içinde meslek olarak kazandırmak için yapılan kavramsal ve uygulamalı çalışmaların bütünü olarak” tanımlanmaktadır (Akt: Yağışan, 1995: 7). Müzik eğitimi yoluyla bireyin davranışlarında oluşan değişimler toplumu, toplumdaki değişimler ise bireyi etkiler. Bireyin toplumsal, kültürel, sanatsal ve müziksel çevresi arasındaki iletişimin daha düzenli ve verimli olması beklenir. Bireyin toplum içerisindeki iletişimi, uyumu, davranışları ve kültürel ilişkileri müzik eğitimi yoluyla daha güçlü olabilmektedir (Uçan, 2005: 30). Ayrıca yine müzik eğitimi yoluyla; bireylerin müzik alanında bilgilenmesi, yeni müziksel davranışlar kazanması, müziği sevmesi, iyi müzikle kötü müziği ayırt ederek gelişmiş bir müzik zevki

kazanması ve müzikten keyif alması hedeflenen davranışlardır (Sökezoğlu, 2010: 38).

Ülkemizde müzik eğitimi; genel müzik eğitimi, mesleki/profesyonel müzik eğitimi ve amatör/özengen müzik eğitimi olmak üzere üç alanda incelenir. Genel müzik eğitimi, ilköğretim, ortaöğretim ve liselerde verilen, bilgi ve yetenek düzeyi ne olursa olsun her öğrenciye yönelik bir eğitimidir. Mesleki/profesyonel müzik eğitimi, müziği meslek olarak seçen, müziğe belli düzeyde yetenekli kişilere yönelik olup, genellikle örgün eğitim kurumlarında gerçekleşmektedir. Amatör/özengen müzik eğitimi ise, müziğe ilgi duyan ve müziğin belli bir dalıyla amatörce ilgilenen bireylere yönelik bir eğitimidir.

Amatör/Özengen Müzik Eğitimi

Amatör, Latince amo (aşk) kelimesinden türemiştir. Gerçek anlamıyla amatör müzisyen, müziğe sevgiyle bağlanmış kişi demektir, fakat yaygın kullanımı bu anlamından farklıdır. Amatör müzisyenlerin kökeni Rönesans dönemine kadar uzanmaktadır. Rönesans döneminde amatör ve profesyonel müzisyenler arasındaki fark çok belirgin değildir. Profesyoneller müzikle yaşarken, genellikle aristokrat sınıfa mensup amatör müzisyenler müziği zevk için yapmış ve zaman zaman iyi bir eğitim ile profesyonel müzisyenlerin becerilerini de geçmişlerdir (Deverich, 2006; Akt: Çağlar, 2011: 13).

Amatör müzik eğitimi de, müziğin belli bir dalına amatörce ilgili, istekli ve yatkın olanlara yönelik olup, etkin bir müziksel katılım, zevk ve doyum sağlamak, geliştirmek için gerekli müziksel davranışlar kazandırmayı amaçlar. Amatör müzik eğitiminde, müziği izleyip dinleyerek kullanan bireyler yerine, müziği yalnızca zevke dönüştüren amatör müzikçiler yetiştirmeye yönelik bir yol izlenir (Uçan, 2005: 31-32). Ülkemizde genel ve mesleki müzik eğitiminin yanında giderek önem kazanan amatör müzik eğitimi, genellikle özel müzik evleri ve müzik dershaneleri yoluyla yürütülmektedir. Değişik müzik türlerinin ve çalgıların eğitiminin verildiği bu müzik evleri vb. kurumlar yoluyla ülkemiz müzik eğitimine önemli bir katkı sağlanmaktadır (Özdek, 2006: 9). Ayrıca özel dersler, okullarda yapılan etkinlikler, halk eğitim merkezlerinde yürütülen dersler, konserler, şenlikler, festivaller vb. etkinliklerle amatör müzik eğitimine katkı sağlanmaktadır.

Say (2005: 32); “Gelişkin ülkelerde amatör müzikçiler, toplumda müziği yaygın biçimde var eden “gövde” kabul edilir” diyerek, gelişmiş ülkelerde amatör müzik eğitimine verilen öneme vurgu yapmaktadır.

Bir toplumda sanat ortamını oluşturan üç önemli öge vardır. Bunlar; sanatçı, sanat yapıtı ve dinleyicidir. Dinleyicinin kültürel birikimi, beklentileri, sanata

bakış açısı, anlama ve eleştiri yapabilme gücü, nitelikli bir sanat ortamı için önemlidir. Toplumda sınırlı sayıda birey mesleki müzik eğitimi almaktadır. Bunun içindir ki genel ve amatör müzik eğitimi nitelikli bir dinleyici kitlesi, nitelikli bir sanat ortamı, nitelikli bir topluluk oluşturabilmek gibi amaçlar için önemlidir (Türkmen, 2010: 962).

Öztop (2007) planlı ve programlı bir özengen koro eğitimi ile bireye kazandırılması hedeflenen eğitsel, toplumsal ve kültürel yeterlikleri incelediği araştırmasında, Türkiye'deki özengen koro eğitimi ile bireylerin kazandığı yeterlikler sayesinde toplumsal, kültürel ve eğitsel konularda daha duyarlı, bilinçli ve seçici olma davranışlarını büyük ölçüde edindikleri sonucuna varmış, Buzduğu (2010) yapmış olduğu araştırmada, amatör müzik eğitiminin çocukların bireysel, toplumsal ve kültürel gelişimine katkı sağladığı sonuçlarına ulaşmıştır. Türkmen (2010), amatör müzik eğitiminin çocuğun bireysel, toplumsal ve kültürel gelişimine etkilerini incelediği çalışmada ise, çocuk gelişimi ve amatör müzik eğitimi ilişkisine değinmiş, amatör müzik eğitiminin gerekliliğini vurgulamış ve çocuklarına amatör müzik eğitimi aldırarak ailelerle görüşmeler yapmıştır. Yapmış olduğu görüşmeler sonucunda; çocuğun bireysel, toplumsal ve kültürel gelişiminde amatör müzik eğitiminin önemli olduğu sonucuna ulaşmıştır. Bu üç çalışmada da amatör/özengen müzik eğitiminin önemi ve bireye kazandırdıkları açıkça ortaya koyulmuştur.

Mithat Fenmen konuyla ilgili olarak şöyle söylemektedir: “Amatör müzikçi sayısını artırmak için tüm dünya ülkeleri çaba harcamaktadır. Sanat alanındaki yeni ataklar için amatörlere büyük gereksinim vardır. Büyük sanat ordusunun erlerini onlar oluşturur. Bir ulusun sanat düzeyi onlarla ölçülür. Bu konu üzerinde durmak ve sanatçı yetiştiren kurumlar yanında amatörlerin de yetişmesini sağlamak amaçlarımızdan biri olmalıdır” (Say, 1993: 82).

Amatör Müzik Eğitimi Niçin Gereklidir?

Günümüzde çalgı öğrenme oldukça yaygınlaşmış durumdadır. Maliyetler ve çalgı eğitimine ciddi bir zaman ayırma gerektiği gerçeği, öğrencinin müzik eğitimini bırakmasıyla da sonuçlanabilmektedir. 18 ve 19. yüzyıllarda eğitimli zengin amatör çalgıcılar için çalgı çalma etkinliği “sosyal bir süs” olarak eğlence için yapılırken, bu alana sanat için yaklaşanlar da bulunmaktadır. Bu iki kesim arasında ciddi bir fark bulunmaktadır. Günümüzde de bu iki grubun var olduğu görülmektedir. Eğitimciler hem zevk ve sosyal eğlence amaçlı eğitim almak isteyen öğrencilerle hem de çalgı çalmak için ciddi bir zaman ve enerji ayıran öğrencilerle karşılaşmaktadırlar. Her iki tarafın da ihtiyaçları ayrı düşünülerek amaç doğrultusunda doğru bir eğitimle başarı sağlanabilmektedir (Davidson-Jordan, 2007; Akt: Çağlar, 2011: 16).

Türkmen, “Çocuğun Bireysel, Toplumsal ve Kültürel Gelişiminde Amatör Müzik Eğitiminin Yeri, Problemleri ve Çözüm Önerileri” adlı makalesinde, amatör müzik eğitiminin gerekliliği ile ilgili olarak şunları söylemektedir:

- Birey sanatı algılayabilmelidir,
- Toplumun her kesiminin sanata ve müziğe olan ilgilerini artırabilecek en önemli araçlardan biri amatör müzik eğitiminin yaygınlaştırılmasıdır,
- Amatör müzik eğitimiyle birey, farklı toplumları ve kültürleri tanıma imkânı elde eder,
- Amatör müzikçiler toplum için gerekli olan kültürel yaratıların üretiminde besleyici bir rol üstlenirler,
- Bireyin estetik yönü gelişir.
- Amatör müzik eğitimi alan birey, popüler kültürün eseri olmayacak, tek tip müzik dinlemeyecek, müzik türleri arasında nitelikli olanı tercih edecektir,
- Birçok amatör müzisyenin profesyonelliğe geçtiği bilinmektedir. Amatör müzik eğitimi profesyonel müzik eğitimini besleyecektir,
- Amatör müzik eğitimi ile birey, kültürün, sanatın ve müziğin bireysel, toplumsal ve kültürel yaşamındaki yeri ve önemini fark edecek, sanat ortamlarında bulunmak, sanat aktivitelerine katılmak isteyecektir,
- Amatör müzik eğitimi alan birey, özellikle de çocuk, boş zamanlarını daha etkili ve verimli kullanacaktır,
- Amatör müzik eğitimi alan birey, yaşantısında karşılaştığı stres, kaygı, başarısızlık, sağlık vb. sorunları aşmada müziği bir yardımcı olarak kullanabilecektir (2010: 964).

Türkmen’in de dile getirdiği gibi amatör müzik eğitiminin bireye olduğu kadar, topluma ve kültüre de katkısı çoktur. Bunun için amatör müzik eğitimi desteklenmeli ve amatör müzik eğitimi alan bireylerle, bu eğitimin önemi göz önünde bulundurularak dersler yapılmalıdır.

Amatör Müzik Eğitiminde Topluluk Karşısında Çalmanın Önemi

Amatör müzik eğitimi alan bireyler, bu eğitimlerini genellikle boş zamanlarında ve kısıtlı mekânlarda, bireysel ya da topluluk halinde yapmaktadırlar. Özveri ile sürdürdükleri çalışmalarını sergileyebilecekleri, kendileri gibi amatör müzik eğitimi alan bireyleri izleyebilecekleri ve eğitim aldığı alandaki üstün örnekleri dinleyebilecekleri ortamlar genellikle kısıtlı olmaktadır (Akgül Barış, Ece ve Sarısözen Doğan, 2013: 203). Oysaki kendi gibi bireyleri izleyebilmek, daha iyi örnekleri dinleyebilmek, en önemlisi de topluluk karşısına çıkıp verdiği emeği sergileyebilmek, özgüven ve kişilik gelişimi için çok önemlidir. Sahneye çıkıp alkış alan birey (özellikle de çocuk),

yaptığı işten daha zevk alacak ve zevk almaya başladıkça da o işe daha çok sarılacaktır. Bu sayede daha iyi performanslar sergilemeye başlayacak ve amatör olarak uğraştığı müziği içselleştirebilecektir. Yaptığı işi içselleştirdikçe de başarı kendiliğinden gelecektir. Bu süreç, aynı bir domino etkisi gibi birbirini etkileyen bir süreçtir ve bu yüzdendir ki topluluk karşısında çalmak çok önemlidir. Topluluk karşısında çalıp emeğini sergileyemeyen birey, bir süre sonra çalışmaktan sıkılabilir ve bu da bir zaman sonra dersten kopmalara hatta dersi bırakmalara kadar götürebilir. Bundan dolayı mesleki müzik eğitiminde sahneye çıkmak ne kadar önemliyse, amatör müzik eğitiminde de sahneye çıkmak o kadar önemlidir.

Afyonkarahisar Amatör Çalgıcılar Festivali

Yediden yetmişe herkesin amatörce müziğe yönelmesi ve bunun mesleki müzik eğitimi veren kurumlarca desteklenmesinin gerekliliğine inanan Afyon Kocatepe Üniversitesi (AKÜ) Devlet Konservatuvarı, ilk “Amatör Çalgıcılar Konseri”ni 2007 yılında gerçekleştirmiştir. 2007 yılından günümüze kadar gelişerek gelen ve bir festival kimliği kazanan konserler, müzik eğitimine, özellikle de Afyonkarahisar’daki amatör müzik eğitimine çok büyük katkılar sağlamıştır. Düzenlendiği ilk yıl 14 katılımcının sahne aldığı etkinliğin ikincisine 31, üçüncüsüne 42, dördüncüsüne 47, beşincisine de 69 amatör müzisyen katılarak bireysel performans sergilemiştir. Ayrıca üçüncü ve dördüncü konserlere orkestra üyesi olarak katılan bireyler de mevcuttur. Bu da düşünüldüğünde katılımcı sayısının daha fazla olduğu ortaya çıkmaktadır. Katılımcı sayısının katlanarak artması ve beşinci konserlere Isparta, Denizli, Çanakkale gibi farklı illerden de gelen katılımcıların olmasıyla konserler ulusal bir boyuta taşınmış ve etkinliğin festival olarak düzenlenmesi gerektiği ortaya çıkmıştır.

Türk Dil Kurumu (www.tdk.gov.tr) festival kelimesini; “dönemi, yapıldığı çevre, katılanların sayısı veya niteliği programla belirtilen ve özel önemi olan sanat gösterisi” olarak, Bilgili, Yağmur ve Yazarkan (2012) ise; “insanlar ve toplumlar arasında ekonomik, sanatsal, kültürel ve sosyal açıdan bir yakınlaşma ve tanıtım sağlamak amacıyla düzenlenmiş etkinlikler” (Akt: Akgül Barış ve diğerleri, 2016: 1163) olarak tanımlamaktadır. Ülkemizde de gerek sanat alanında gerekse yerel halkın bir araya gelerek eğlenmesi, paylaşım içerisinde bulunması vb. amaçlara hizmet etmek için yapılan festivallerin sayısı giderek artmakta ve topluma olduğu kadar o toplumun kültürüne de hizmet etmektedir. Amatör Çalgıcılar Festivali de amatör müzisyenlere performanslarını sergileme fırsatı sunmanın yanında, onları bir araya getirerek bir paylaşım, etkileşim ve eğitim ortamı sağlayarak bireye, topluma ve kültüre hizmet etmektedir.

Altınıncısından itibaren etkinlik ulusal boyutta, festival kimliği altında ve Danışma ve Değerlendirme Kurulu oluşmuş olarak geniş bir katılımcı kitlesine sahip olmuştur. Danışma ve Değerlendirme Kurulu üyesi olarak festivallere her sene farklı üniversitelerden çok değerli hocalar gelip bütün katılımcıları büyük bir özenle dinleyerek değerlendirmişlerdir. Yurt genelinde bir katılımcı kitlesine sahip olan festivale İstanbul, Ankara, İzmir, Kütahya, Denizli, Bolu, Uşak, Çanakkale, Isparta, Eskişehir, Kayseri, Konya/Akşehir, Bursa, Samsun gibi şehirlerimizden katılımcılar gelerek performans sergilemişlerdir. Bu kadar çeşitli kentlerden katılımcının olması, yapılan işin ciddiyetinin ve gerekliliğinin de bir göstergesi sayılabilir.

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı, 11 yıldır düzenlenen ve beşinci yılından sonra ulusal bir etkinlik haline gelen Amatör Çalgıcılar Festivali'ni ayrıntılı bir şekilde anlatmak; festival katılımcıları, festivalde kullanılan çalgılar ve festival Danışma ve Değerlendirme Kurulu hakkında bilgi vermektir.

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Bu çalışma, 11 yıldır düzenli olarak yapılan ve birçok amatör müzisyene ev sahipliği yapmış, Amatör Çalgıcılar Festivali'ni anlatan, tarama niteliğinde betimsel bir çalışmadır. “Betimleme yöntemi, olayların, olguların, nesnelere, kurumların veya çeşitli durumların ne olduklarını veya belli özelliklerinin neler olduğunu ortaya çıkarma işlemleridir” (Cebeci, 2010: 7).

Araştırmanın çalışma evreni, Afyonkarahisar Amatör Çalgıcılar Festivali'nin kapsam ve faaliyetleri ile sınırlı tutulmuştur.

BULGULAR

Afyonkarahisar Amatör Çalgıcılar Festivali'nin 11 yıllık süreci ele alındığında, ilk beş yılında festivalin “konser” adı altında yapıldığı ve katılımcılar hakkında genel (katılımcı sayısı, cinsiyet) bilgilere yer verilirken; çaldığı enstrümanın ismi, katılımcının yaşı gibi bilgilere yer verilmediği görülmüştür.

Beşinci yılında farklı illerden gelen katılımcılarla ulusal bir boyut kazanan konserler, altıncı yılından itibaren “festival” ismiyle yapılmaya başlanmıştır. Bundan dolayı bu bölümde ilk dört yılla ilgili genel bilgiler verilecek, 5. yılından itibaren katılımcı sayıları ve çalgı çeşitliliği yer alacak, 10. ve 11.

festivallerde (son 2 yıl) ise katılımcıların yaş, cinsiyet ve çalgılarına ait bilgilere yer verilecektir. Bu bilgiler hazırlanan kitapçıklarda (kitapçıklarda katılımcıların ad soyad, fotoğraf, çalgısı ve seslendireceği eserlere yer verilmektedir) yer almadığı için bu bilgilere başvuru formlarından ulaşılmıştır. Hazırlanan tablolarda bireysel performans sergileyen katılımcılar değerlendirilmiş, orkestra ve grup katılımcıları genel değerlendirildiği için bireysel performans sayıları içerisinde yer almamıştır.

Festivalin ilk beş yılı AKÜ Ahmet Karahisari Kampüsü Hayrettin Barut Konser Salonu'nda yapılmış, altıncı yılının ilk iki günü AKÜ Ahmet Karahisari Kampüsü Hayrettin Barut Konser Salonu'nda, üçüncü günü ise AKÜ Atatürk Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilmiştir. Yedinci yıldan itibaren festival, AKÜ Devlet Konservatuvarının Ahmet Necdet Sezer (ANS) Kampüsü'ne taşınması nedeniyle ANS Kampüsü'nde; eski adıyla "Güzel Sanatlar Fakültesi Çok Amaçlı Salon", yeni adıyla "İbrahim Küçükkurt Konser Salonu"nda yapılmaya devam etmektedir.

Tablo 1. Yıllara Göre Genel Katılımcı Sayısı Dağılımı

Festival Sayısı	Festival Yılı	Bireysel Katılımcı Sayısı	Düo	Trio	Quintet	Orkestra
I	2007	14	-	-	-	-
II	2008	31	-	-	-	-
III	2009	42	-	-	-	1
IV	2010	47	-	-	1	-
V	2011	69	-	-	-	-
VI	2012	161	2	-	-	3
VII	2013	117	1	-	-	-
VIII	2014	51	-	1	-	-
IX	2015	87	1	-	-	1
X	2016	74	1	-	-	-
XI	2017	160	2	-	-	1

Tablo 1'de festivalin yıllarına göre genel katılımcı sayıları verilmektedir. Tablo 1 incelendiğinde 14 katılımcıyla başlayan festivalin; ikinci yılında 31 bireysel; üçüncü yılında 42 bireysel, 1 orkestra; dördüncü yılında 47 bireysel, 1 quintet; beşinci yılında 69 bireysel; altıncı yılında 161 bireysel, 2 düo, 3 orkestra; yedinci yılında 117 bireysel, 1 düo; sekizinci yılında 51 bireysel, 1 trio; dokuzuncu yılında 87 bireysel, 1 düo, 1 orkestra; onuncu yılında 74 bireysel, 1 düo ve on birinci yılında 160 bireysel, 2 düo ve 1 orkestra

performansı sergilendiği görülmektedir. Beşinci yılından itibaren festivalin katılımcı sayısında artış olmuş ve özellikle altıncı, yedinci ve on birinci festivallerde bireysel performans sergileyen bireylerin sayısında ciddi bir yükselme olduğu görülmüştür. Sekizinci festivalde bireysel performans sergileyen bireylerin sayısında bir düşüş gözlenmişse de daha sonraki yıllarda tekrar artış olduğu tespit edilmiştir. Düo performansı VI, VII, IX, X ve XI. festivallerde; trio performansı VIII. Festivalde, quintet performansı IV. festivalde ve orkestra performansı III, VI, IX ve XI. festivallerde sergilenmiştir. Bu sayılara bakıldığında grup olarak performans sergilemede artışın son altı yılda olduğu söylenebilir.

Tablo 2. Yıllara Göre Bireysel Performans Sergileyen Katılımcıların Cinsiyet Dağılımı

Festival Sayısı	Festival Yılı	Kız Katılımcı Sayısı	Erkek Katılımcı Sayısı	Toplam
I	2007	7	7	14
II	2008	19	12	31
III	2009	29	13	42
IV	2010	33	14	47
V	2011	45	24	69
VI	2012	118	43	161
VII	2013	82	35	117
VIII	2014	33	18	51
IX	2015	65	22	87
X	2016	42	32	74
XI	2017	105	55	160

Tablo 2’de yıllara göre bireysel performans sergileyen katılımcıların cinsiyet dağılımları ele alınmaktadır. Yıllara göre bireysel performans sergileyen katılımcıların cinsiyet dağılımı şu şekildedir: Birinci festivalde 7 kız 7 erkek, ikinci festivalde 19 kız 12 erkek, üçüncü festivalde 29 kız 13 erkek, dördüncü festivalde 33 kız 14 erkek, beşinci festivalde 45 kız 24 erkek, altıncı festivalde 118 kız 43 erkek, yedinci festivalde 82 kız 35 erkek, sekizinci festivalde 33 kız 18 erkek, dokuzuncu festivalde 65 kız 22 erkek, onuncu festivalde 42 kız 32 erkek ve on birinci festivalde 105 kız 55 erkek katılımcı performans sergilemiştir. Tablo 2 incelendiğinde birinci festival hariç diğer festivallerde kız katılımcı sayısının erkek katılımcı sayısından daha fazla olduğu görülmektedir.

Beşinci yılından itibaren konserlere şehir dışından da katılımcılar gelerek festivali zenginleştirmişler ve festivalin daha fazla duyurulmasında katkı sağlamışlardır. Bundan dolayı konserlerin ilk dört yılı bir bütün olarak ele alınıp, beşinci yılından itibaren konserler tek tek değerlendirilecektir.

Amatör Çalgıcılar Konserlerinin İlk Dört Yılı

Birinci Amatör Çalgıcılar Konseri Uğur Türkmen'in başkanlığında 27 Mayıs 2007 tarihinde gerçekleştirilmiştir. 14 katılımcının yer aldığı konser tek oturumda gerçekleştirilmiş ve konsere 7 eğitmen öğrenci yönlendirmiştir. İkinci Amatör Çalgıcılar Konseri 30 Mayıs 2008 tarihinde Uğur Türkmen, Duygu Sökezoğlu, Şehrinaz Önder ve Sonat Coşkuner başkanlığında gerçekleştirilmiştir. İki oturum halinde düzenlenen konserlerde 11 eğitmenin yönlendirdiği 31 bireysel performans sergilenmiştir. Üçüncü Amatör Çalgıcılar Konseri 15 Haziran 2009 tarihinde Uğur Türkmen, Duygu Sökezoğlu, Şehrinaz Önder, Sonat Coşkuner ve Metin Buzduğu başkanlığında gerçekleştirilmiştir. İki oturum halinde düzenlenen konserlerde 16 eğitmenin yönlendirdiği 42 bireysel, 1 orkestra (13 kişilik) performansı sergilenmiştir. Dördüncü Amatör Çalgıcılar Konseri 5 Haziran 2010 tarihinde Cemal Demir başkanlığında gerçekleştirilmiştir. İki oturum halinde düzenlenen konserlerde 9 eğitmenin yönlendirdiği 47 bireysel ve 1 quintet performansı sergilenmiştir. Amatör Çalgıcılar Konserlerinin ilk dört yılı AKÜ Ahmet Karahisari Kampüsü Hayrettin Barut Konser Salonu'nda gerçekleştirilmiştir.

Ulusal Amatör Çalgıcılar Konserleri

Konserler 4-5 Haziran 2011 tarihlerinde gerçekleştirilmiştir. Konserlerde üçü il dışından (Denizli, Isparta ve Çanakkale) olmak üzere toplam 18 eğitmenin yönlendirdiği 69 bireysel performans sergilenmiştir. Konserleri düzenleyenler; Uğur Türkmen, Duygu Sökezoğlu, Metin Buzduğu, Özgür Akkor ve Yusuf Çetinkaya'dır. İki gün süren konserler; birinci gün 2 oturum, ikinci gün 2 oturum, toplamda 4 oturum olarak düzenlenmiştir.

Tablo 3. V. Amatör Çalgıcılar Konserleri (2011) Bireysel Performans Çalgı Dağılımı

Çalgılar	Keman	Piyano	Klarnet	Ud	Gitar	Bağlama	Toplam
Katılımcı Sayısı	23	29	3	1	1	12	69

Tablo 3'e bakıldığında beşinci amatör çalgıcılar konserleri bireysel performans çalgı dağılımı görülmektedir. Toplam 69 kişinin bireysel

performans sergilediği konserlerde 29 kişi piyano, 23 kişi keman, 12 kişi bağlama, 3 kişi klarnet, 1 kişi ud ve 1 kişi de gitar çalmıştır. Çalgı dağılımına bakıldığında en fazla piyano çalındığı ve piyanoyu kemanın ve bağlamanın izlediği görülmektedir.

Amatör Çalgıcılar Festivali

Festival 31 Mayıs-1-2 Haziran 2012 tarihlerinde gerçekleştirilmiştir. 158 bireysel performans, 2 düo ve 3 orkestranın (1. orkestra 13 kişilik, 2. orkestra 19 kişilik, 3. orkestra 8 kişilik) yer aldığı festivalin eğitmen sayısına ulaşamamıştır. Danışma ve Değerlendirme Kurulu olarak Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Anabilim Dalı öğretim üyelerinden Prof. Selmin Tufan, Prof. Enver Tufan ve Doç. Erdal Tuğcular davet edilmiş ve kurul üyeleri 3 gün boyunca tüm performansları dinleyerek değerlendirmişlerdir. Düzenleme Kurulu Başkanlığını Sevgi Taş'ın yaptığı festivalin açılış konserini Yelda Hepçakar, Elif Yılmaz ve Nattık Rzaade (iki keman-piyano), Ege Ulu (piyano), Kapanış Konserini ise AKÜ Ritim Grubu ve Çocuk Korosu yapmıştır. Üç gün süren festival; birinci gün 4 oturum, ikinci gün 3 oturum, üçüncü gün 3 oturum, toplamda 10 oturum olarak düzenlenmiştir.

Tablo 4. VI. Amatör Çalgıcılar Festivali (2012) Bireysel Performans Çalgı Dağılımı

Çalgılar	Keman	Piyano	Klarnet	Ud	Gitar	Bağlama	Kemençe	Davul	Toplam
Katılımcı Sayısı	56	83	4	2	2	12	1	1	161

Tablo 4'de altıncı amatör çalgıcılar festivali bireysel performans çalgı dağılımı yer almaktadır. Toplam 161 bireysel performansın yer aldığı festivalde 83 kişi piyano, 56 kişi keman, 12 kişi bağlama, 4 kişi klarnet, 2 kişi ud, 2 kişi gitar, 1 kişi kemençe ve 1 kişi de davul çalmıştır. Bireysel performansın oldukça yoğun olduğu festivalde en fazla piyano çalındığı ve piyanoyu kemanın izlediği görülmektedir. Beşinci konserlere göre piyano ve keman çalanların sayılarında çok büyük bir artış olduğu izlenmektedir. Beşinci konserlerde bağlama çalanların sayısı (12) ile bu konserlerde bağlama çalanların sayısı (12) aynıdır. Ayrıca bu festivalde farklı olarak kemençe ve davul çalgılarının da yer aldığı görülmektedir.

Amatör Çalgıcılar Festivali

Festival 17-18 Haziran 2013 tarihlerinde gerçekleştirilmiştir. Festivalde Afyonkarahisar dışında 6 farklı ilden (Isparta, Samsun, Denizli, Bursa, Ankara ve Konya/Akşehir) 11 eğitmenin toplamda 27 eğitmenin yönlendirdiği 117 bireysel performans ve 1 düo yer almıştır. Festivale Danışma ve Değerlendirme Kurulu olarak Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Anabilim Dalı öğretim üyelerinden Prof. Selmin Tufan ve Prof. Enver Tufan davet edilmiştir. Düzenleme Kurulu Başkanlığını Filiz Yıldız'ın yaptığı festivalin açılış konserini ise Şeniz Ördemci (piyano) üstlenmiştir. İki gün süren festival; birinci gün 3 oturum, ikinci gün 3 oturum, toplamda 6 oturum olarak düzenlenmiştir. Festivalin ikinci günü son oturum Güzel Sanatlar Lisesi öğrencileri için ayrılmış ve bu oturumda Isparta Merkez Güzel Sanatlar Lisesi'nden 13 öğrenci performans sergilemiştir.

Tablo 5. VII. Amatör Çalgıcılar Festivali (2013) Bireysel Performans Çalgı Dağılımı

Çalgılar	Keman	Piyano	Çello	Klarnet	Flüt	Gitar	Kanun	Toplam
Katılımcı Sayısı	28	70	1	4	7	6	1	117

Tablo 5'te yedinci amatör çalgıcılar festivali bireysel performans çalgı dağılımı yer almaktadır. Toplam 117 bireysel performansın olduğu festivalde 70 kişi piyano, 28 kişi keman, 7 kişi flüt, 6 kişi gitar, 4 kişi klarnet, 1 kişi çello ve 1 kişi de kanun çalmıştır. Bu festivalde de yine en fazla piyano çalındığı ve piyanoyu kemanın izlediği görülmektedir. Ayrıca festivalde farklı olarak çello, flüt ve kanun yer almıştır. Beşinci, altıncı ve yedinci festivaller bir bütün olarak değerlendirildiğinde üç festivalde de piyano, keman, klarnet ve gitarın yer aldığını ve bu çalgılar arasında da en fazla piyanonun tercih edildiği görülmektedir.

Amatör Çalgıcılar Festivali

Festival 8 Haziran 2014 tarihinde gerçekleştirilmiştir. Festivalde Afyonkarahisar dışında 2 farklı ilden (Isparta ve Ankara) 3 eğitmenin toplamda 18 eğitmenin yönlendirdiği 51 bireysel ve 1 trio performansı yer almıştır. Festivale Danışma ve Değerlendirme Kurulu olarak AKÜ Devlet Konservatuarı öğretim üyelerinden Doç. Dr. Emel Funda Türkmen ve Yrd. Doç. Dr. Duygu Sökezoğlu Atılğan davet edilmiş ve Düzenleme Kurulu

Başkanlığını Filiz Yıldız yapmıştır. Bir gün süren festival 3 oturum olarak düzenlenmiştir.

Tablo 6. VIII. Amatör Çalgıcılar Festivali (2014) Bireysel Performans Çalgı Dağılımı

Çalgılar	Keman	Piyano	Çello	Bağlama	Bateri	Klarnet	Flüt	Toplam
Katılımcı Sayısı	4	40	1	1	1	3	1	51

Tablo 6’da sekizinci amatör çalgıcılar festivali bireysel performans çalgı dağılımı yer almaktadır. Toplam 51 bireysel performansın yer aldığı festivalde 40 kişi piyano, 4 kişi keman, 3 kişi klarnet, 1 kişi çello, 1 kişi bağlama, 1 kişi bateri ve 1 kişi de flüt çalmıştır. Festivalin katılımcı sayısı son üç festivale göre daha düşüktür. Özellikle keman çalanların sayısında çok ciddi bir düşüş dikkat çekmektedir. Bu festivalde de yine piyano en fazla tercih edilen çalgı olma ünvanını elinde tutmuştur. Festivalde farklı bir çalgı olarak da “bateri”nin yer aldığı görülmektedir.

Amatör Çalgıcılar Festivali

Festival 25-26 Nisan 2015 tarihlerinde gerçekleştirilmiştir. Festivalde Afyonkarahisar dışında 7 farklı ilden (Uşak, Denizli, İzmir, Ankara, Bolu, İstanbul ve Isparta) 13 eğitmenin toplamda 33 eğitmenin yönlendirdiği 87 bireysel performans, 1 düo ve 1 orkestra (11 kişilik) yer almıştır. Festivale Danışma ve Değerlendirme Kurulu olarak Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Anabilim Dalı emekli öğretim üyelerinden Prof. Feridun Büyükaksoy ve Yrd. Doç. Sefai Acay davet edilmiş ve Düzenleme Kurulu Başkanlığını Filiz Yıldız yapmıştır. İki gün süren festival; birinci gün 3 oturum, ikinci gün 3 oturum, toplamda 6 oturum olarak düzenlenmiştir.

Tablo 7. IX. Amatör Çalgıcılar Festivali (2015) Bireysel Performans Çalgı Dağılımı

Çalgılar	Keman	Piyano	Çello	Bağlama	Saksofon	Klarnet	Flüt	Mandolin	Toplam
Katılımcı Sayısı	22	56	1	2	1	3	1	1	87

Tablo 7’de dokuzuncu amatör çalgıcılar festivali bireysel performans çalgı dağılımı yer almaktadır. Toplam 87 bireysel performansın yer aldığı festivalde

56 kişi piyano, 22 kişi keman, 3 kişi klarnet, 2 kişi bağlama, 1 kişi çello, 1 kişi flüt, 1 kişi saksofon ve 1 kişi de mandolin çalmıştır. Bu festivalde ilk defa çalınan çalgılar saksofon ve mandolindir. Tablo 3, 4, 5, 6 ve 7 karşılaştırıldığında en fazla çalınan çalgının piyano olduğu ve piyanodan sonra da en çok seslendirilen çalgının keman olduğu görülmektedir.

Amatör Çalgıcılar Festivali

Festival 21-22 Mayıs 2016 tarihlerinde gerçekleştirilmiştir. Festivalde Afyonkarahisar dışında 5 farklı ilden (İzmir, Kütahya, Eskişehir, İstanbul ve Isparta) 6 eğitmenin toplamda 29 eğitmenin yönlendirdiği 74 bireysel performans ve 1 düo yer almıştır. Festivale Danışma ve Değerlendirme Kurulu olarak Dokuz Eylül Üniversitesi Devlet Konservatuvarı öğretim üyesi Yrd. Doç. Melek Göküstün davet edilmiştir. Düzenleme Kurulu Başkanlığını Filiz Yıldız'ın yaptığı festivalin açılış konserini Afyon CAKA (Cihat Aşkın ve Küçük Arkadaşları) Orkestrası yapmıştır. İki gün süren festival; birinci gün 2 oturum, ikinci gün 2 oturum, toplamda 4 oturum olarak düzenlenmiştir.

Tablo 8. X. Amatör Çalgıcılar Festivali (2016) Bireysel Performans Çalgı Dağılımı

Çalgılar	Keman	Piyano	Gitar	Bateri	Çello	Tanbur	Toplam
Katılımcı Sayısı	25	42	4	1	1	1	74

Tablo 8'de onuncu amatör çalgıcılar festivali bireysel performans çalgı dağılımı yer almaktadır. Toplam 74 bireysel performansın sergilendiği festivalde 42 kişi piyano, 25 kişi keman, 4 kişi gitar, 1 kişi bateri, 1 kişi çello ve 1 kişi de tanbur çalmıştır. Bu festivalde ilk defa seslendirilen çalgı "tanbur" olmuştur.

Amatör Çalgıcılar Festivali

Festival 6-7 Mayıs 2017 tarihlerinde gerçekleştirilmiştir. Festivalde Afyonkarahisar dışında 9 farklı ilden (Kayseri, İzmir, Bolu, Kütahya, Eskişehir, Ankara, Isparta, Uşak ve İstanbul) 17 eğitmenin toplamda 40 eğitmenin yönlendirdiği 160 bireysel performans, 2 düo ve 1 orkestra (12 kişilik) yer almıştır. Festivale Danışma ve Değerlendirme Kurulu üyesi olarak AKÜ Devlet Konservatuvarı öğretim üyelerinden Doç. Dr. Emel Funda Türkmen, Yrd. Doç. Dr. Sevgi Taş ve Isparta Merkez Güzel Sanatlar Lisesi keman eğitmeni Tülin Caak davet edilmiştir. Düzenleme kurulu başkanlığını Filiz Yıldız'ın yaptığı festivalin açılış konserini Züleyha Çetkin (Bağlama), Elif Güllü (Bendir), Betül

Sivrice (Bendir) ve Didar Şahbaz (Bendir) yapmıştır. İki gün süren festival; birinci gün 4 oturum, ikinci gün 4 oturum, toplamda 8 oturum olarak düzenlenmiştir. Festivalin ikinci günü son oturum Güzel Sanatlar Lisesi öğrencileri için ayrılmıştır. Bu oturumda Uşak Merkez Besim Atalay Güzel Sanatlar Lisesi ve Kayseri Feyziye-Memduh Güpgüpoğlu Güzel Sanatlar Lisesinden 10 öğrenci performans sergilemiştir.

Tablo 9. XI. Amatör Çalgıcılar Festivali (2017) Bireysel Performans Çalgı Dağılımı

Çalgılar	Keman	Piyano	Piyano ve Keman	Gitar	Bateri	Çello	Tanbur	Toplam
Katılımcı Sayısı	48	103	2	2	3	1	1	160

Tablo 9’da on birinci amatör çalgıcılar festivali bireysel performans çalgı dağılımı yer almaktadır. 160 bireysel performansın sergilendiği festivalde 103 kişi piyano, 48 kişi keman, 3 kişi bateri, 2 kişi hem piyano hem keman, 2 kişi gitar, 1 kişi çello ve 1 kişi de tanbur çalmıştır. Bu festivalde 103 kişiyle en fazla çalınan çalgının piyano olduğu görülmektedir. Bu zamana kadar ki bütün festivaller değerlendirildiğinde, bir çalgıda ilk defa bu kadar yüksek bir sayı dikkat çekmektedir. Ayrıca bu festivalde 2 kişi hem piyano hem keman çalarak iki enstrüman da birden performans sergilemiştir.

Tablo 10. 2011-2017 Yılları Arasında Gerçekleştirilen Amatör Çalgıcılar Festivalleri Bireysel Performans Çalgı Dağılımı

	2011 “V.”	2012 “VI.”	2013 “VII.”	2014 “VIII.”	2015 “IX.”	2016 “X.”	2017 “XI.”	TOPLAM
Keman	23	56	28	4	22	25	48	206
Piyano	29	83	70	40	56	42	103	423
Piyano ve Keman	-	-	-	-	-	-	2	2
Gitar	1	2	6	-	-	4	2	15
Bateri	-	-	-	1	-	1	3	5
Çello	-	-	1	1	1	1	1	5
Tanbur	-	-	-	-	-	1	1	2
Bağlama	12	12	-	1	2	-	-	27
Flüt	-	-	7	1	1	-	-	9
Klarnet	3	4	4	3	3	-	-	17
Saksofon	-	-	-	-	1	-	-	1
Kanun	-	-	1	-	-	-	-	1
Mandolin	-	-	-	-	1	-	-	1
Kemençe	-	1	-	-	-	-	-	1
Ud	1	2	-	-	-	-	-	3
Davul	-	1	-	-	-	-	-	1
TOPLAM	69	161	117	51	87	74	160	

Tablo 10’da 2011-2017 yılları arasında gerçekleştirilen amatör çalgıcılar festivalleri bireysel performans çalgı dağılımı yer almaktadır. Festivallerin bireysel performans çalgı dağılımlarına bakıldığında; V. festivalde 23 kişinin keman, 29 kişinin piyano, 1 kişinin gitar, 12 kişinin bağlama, 3 kişinin klarnet ve 1 kişinin ud; VI. festivalde 56 kişinin keman, 83 kişinin piyano, 2 kişinin gitar, 12 kişinin bağlama, 4 kişinin klarnet, 1 kişinin kemençe, 2 kişinin ud ve 1 kişinin davul; VII. festivalde 28 kişinin keman, 70 kişinin piyano, 6 kişinin gitar, 1 kişinin çello, 7 kişinin flüt, 4 kişinin klarnet ve 1 kişinin kanun; VIII. festivalde 4 kişinin keman, 40 kişinin piyano, 1 kişinin bateri, 1 kişinin çello, 1 kişinin bağlama, 1 kişinin flüt ve 3 kişinin klarnet; IX. festivalde 22 kişinin keman, 56 kişinin piyano, 1 kişinin çello, 2 kişinin bağlama, 1 kişinin flüt, 3 kişinin klarnet, 1 kişinin saksofon ve 1 kişinin mandolin; X. festivalde 25 kişinin keman, 42 kişinin piyano, 4 kişinin gitar, 1 kişinin bateri, 1 kişinin çello ve 1 kişinin tanbur; XI. festivalde de 48 kişinin keman, 103 kişinin piyano, 2

kişinin hem piyano hem keman, 2 kişinin gitar, 3 kişinin bateri, 1 kişinin çello ve 1 kişinin tanbur çaldığı görülmektedir. Tablo 10 değerlendirildiğinde festival katılımcılarının en çok piyano ve keman çalgılarında yoğunlaştıkları, bu iki çalgıyı sırasıyla bağlama, klarnet ve gitarın izlediği söylenebilir.

Tablo 11. X. ve XI. Festivallerde Bireysel Performans Sergileyen

Katılımcılarının Yaşlara Göre Dağılımı

<i>Yaşlar</i>	<i>X. Festivalin Bireysel Katılımcı Kişi Sayısı</i>	<i>XI. Festivalin Bireysel Katılımcı Kişi Sayısı</i>
5	-	1
6	1	2
7	11	12
8	9	27
9	7	16
10	8	15
11	6	12
12	11	18
13	6	12
14	2	3
15	4	10
16	1	15
17	4	7
18	1	8
20	1	-
22	-	1
45	1	-
46		1
Toplam	74	160

Tablo 11’de X. ve XI. Festivallerde bireysel performans sergileyen katılımcıların yaşlara göre dağılımı yer almaktadır. Buna göre 7-13 yaş arası katılımcıların sayısının yoğunluğu gözlenmektedir. 23-44 yaş arası katılımcı görülmezken 45 ve bir sonraki yıl 46 yaşındaki katılımcının çocuklarına destek amaçlı performans sergilediği, festivaller sırasında spontan olarak yapılan görüşmeden ortaya çıkmıştır. Buna göre Amatör Çalgılar Festivali her yaş grubuna hitap ederken 22 yaşından sonra katılımcıların olmaması son derece dikkat çekicidir. Onuncu festivalde bireysel performans sergileyen katılımcı

sayısının 74 iken on birinci festivalde bu sayının 160'a çıkması festivalin duyurulmaya yönelik amacına ulaştığını kanıtlar niteliktedir.

Tablo 12. X. Festivalin Yaş, Çalgı ve Cinsiyete Göre Dağılımı

Festival Yılı	Yaşlar	Keman		Pişano ve Keman		Gitar		Bateri		Çello		Tanbur		Toplam		Genel Toplam	
		K	E	K	E	K	E	K	E	K	E	K	E	K	E		
	6	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	
	7	2	-	5	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	4	11
	8	4	2	1	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-	5	4	9
	9	1	-	3	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	3	7
	10	2	-	2	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	4	8
	11	3	-	2	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	5	1	6
	12	2	2	3	2	-	-	-	1	-	-	1	-	-	5	6	11
X (2016)	13	1	-	3	2	-	-	1	-	-	-	-	-	-	5	2	7
	14	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	-	2
	15	1	1	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	3	4
	16	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1
	17	1	-	1	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2	4
	18	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	1	1
	20	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1
	45	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	1	1
		20	5	20	22	-	-	1	3	-	1	-	1	-	1	42	32
Toplam			25		42			4		1		1		1	74		74

Tablo 12'de onuncu festivalin genel görünümü yer almaktadır. Bu tabloya bakıldığında 7-13 yaş arası katılımcı sayısının fazla olduğu ve katılımcıların çalgı performansında keman ve piyanoya yoğunlaştıkları görülmektedir. Bu durum, ailelerin küçük yaşta çocuklarını bu çalgılara yönlendirme isteğiyle ilişkilendirilebilir. 21-44 yaş arası katılımcıların hiç gözlenmemesi bu konuda duyarlılığın ve müziğe yönelik isteğin lise döneminden sonra azalmaya başlaması ya da üniversiteye başlayan öğrencilerin başka meşguliyetlere vakit bulamaması ve sonrasında da bu tür faaliyetlere yönelmenin geç olduğu düşüncesi veyahut maddi yetersizlikler olarak yorumlanabilir. 45 yaşında bir tanbur performansının görülmesi Tablo 11'de de açıklandığı üzere; katılımcının çocuklarına destek niteliğinde katılımıyla açıklanabilir.

Tablo 13. XI. Festivalin Yaş, Çalgı ve Cinsiyete Göre Dağılımı

Festival Yılı	Yaşlar	Keman		Piyano		Piyano ve Keman		Gitar		Bateri		Çello		Tanbur		Toplam		Genel Toplam
		K	E	K	E	K	E	K	E	K	E	K	E	K	E	K	E	
	5	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1
	6	1	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	2
	7	-	1	5	6	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	7	12
	8	8	-	13	4	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-	22	5	27
	9	5	3	5	1	-	1	-	-	-	1	-	-	-	-	10	6	16
	10	2	-	10	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	12	3	15
	11	2	1	3	5	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	5	7	12
XI	12	5	2	6	5	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	11	7	18
(2017)	13	2	1	6	1	-	-	-	1	-	-	-	1	-	-	8	4	12
	14	1	0	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	-	3
	15	2	0	6	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	8	2	10
	16	5	3	4	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	9	6	15
	17	1	-	4	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	5	2	7
	18	2	-	4	1	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	6	2	8
	22	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1
	46	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	1	1
Toplam		36	12	68	35	1	1	-	2	-	3	-	1	-	1	105	55	160

Tablo 13'te on birinci festivalin genel görünümü yer almaktadır. Burada da 8-18 yaş arası katılımcıların yoğunluğunun kızlardan oluştuğu görülmektedir. Tablo 11 ve 12'de de açıklandığı üzere 46 yaşındaki katılımcının çocuklara destek amaçlı tanbur performansı sergilediği gözlenmektedir. Fakat Türk müziğine yönelik başka bir çalgının bulunmaması son derece dikkat çekicidir. 5-22 yaş arası katılımcıların genel olarak keman ve özellikle piyano çalgısı üzerine yoğunlaştıkları görülmekte olup; bateri, çello ve gitar performanslarının çok az sayıda olduğu görülmektedir.

SONUÇ VE TARTIŞMA

Bu araştırma genel olarak amatör müzik eğitiminin gerekliliğinin belirlenmesi ve Afyonkarahisar Amatör Çalgıcılar Festivali hakkında bilgi vermesi için gerçekleştirilmiştir.

Ülkemizin özellikle büyük kentlerinde her yıl çok sayıda sanatsal etkinlikler düzenlenmektedir. Festivaller, şenlikler, konserler olağan birer etkinlik haline gelebilmektedir. Fakat amatörler için yapılan ve amatör müzisyenleri pasif dinleyici rolden çıkarıp onların da sahne alabileceği etkinlik sayısı sadece küçük kentlerde değil büyük kentlerde de oldukça azdır. Amatör müzikle ilgilenen bireylerin emeklerini sergileyebileceği bir ortam, özellikle de çalışmalarının kritiklerinin yapıldığı akademik bir ortamın gerekliliği hiç

kuşkusuz göz ardı edilmemelidir. Sergilediği çalışmalarını hakkında uzmanlar tarafından görüş ve yönlendirme alan birey, yaptığı işe daha sıkı sarılacak ve doyuma ulaşacaktır. Bu yüzdendir ki Afyonkarahisar Amatör Çalgıcılar Festivali çok önemli ve gerekli bir festivaldir. Afyonkarahisar'dan sonra Burdur, Isparta, Denizli ve Bolu gibi kentlerde benzer çalışmalar başlatılmış ve bu etkinliklerde Afyonkarahisar örnek olarak alınmıştır. Benzer etkinliklerin giderek çoğalması ve yayılması amatör müzisyenlerin artmasında umut vaat edici bir durumdur.

Amatör Çalgıcılar Festivali'ni genel olarak değerlendirmek gerekirse;

- Konserlerin ilk dört yılı Afyonkarahisar sınırları içerisinde yapılmıştır.
- Festival, beşinci yılından itibaren başka illerden de katılımcıları ağırlamıştır.
- Festivale bu zamana kadar İstanbul, Ankara, İzmir, Eskişehir, Samsun, Bursa, Çanakkale, Denizli, Isparta, Kütahya, Bolu, Uşak, Konya/Akşehir, Kayseri gibi birçok ilden katılımcı gelerek festivalde bireysel performans sergilemiştir.
- Festivallerde bireysel performansların yanında düo, trio, quintet ve orkestra performansları da yer almıştır.
- Festivallerin bireysel performanslarında seslendirilen çalgılar; piyano, keman, klarnet, ud, gitar, bağlama, kemençe, davul, çello, flüt, kanun, bateri, mandolin, saksofon ve tanbur'dur.
- 161 bireysel performansla VI. festival, 117 bireysel performansla VII. festival ve 160 bireysel performansla XI. festival en yoğun geçen festivaller olmuştur.
- Beşinci festivalden sonra her festivale Danışma ve Değerlendirme Kurulu üyesi olarak farklı üniversite ve kurumlardan eğitimciler davet edilmiştir.

Festivallerin genel görünümüne bakıldığında, Türk müziği enstrümanlarından klasik kemençe, tanbur ve bağlamanın festivallerde az sayıda yer aldığı dikkat çekmektedir. Özellikle bağlama ilk yıllarda görülürken son yıllarda performans olarak hiç görülmemektedir. Tanbur ve klasik kemençenin ise yok denecek kadar az sayıda yer alması yine dikkat çekicidir. Festivallerde Türk müziği enstrümanlarının daha çok sayıda yer alması için festivale ait duyuruların özellikle Türk müziği bölümlerine yoğunlaşarak yapılması hususuna dikkat edilmesi, Türk müziğiyle amatörce ilgilenen katılımcı sayısını arttıracaktır diye düşünülmektedir.

Özellikle son iki yılın verilerine bakıldığında 22 yaş üzeri katılımcıların yok denecek kadar az olması da düşündürücüdür. Bu da duyuruların onlara yeteri kadar ulaşmadığı konusunu akla getirmektedir. Bu konuda da çalışmaların yapılarak 22 yaş üzeri katılımcıların da festivale dahil olmasının sağlanabileceği düşünülmektedir.

Beşinci festival ve sonrası değerlendirildiğinde “Piyano” çalan katılımcı sayısının en üst sırada olduğu saptanmıştır. Piyano çalmak tabii ki her enstrümanı çalmak gibi sabır gerektiren bir iştir ama başlangıç aşamasında piyano üzerinde notaların yerlerini bulmak daha kolay ve eğlencelidir. Bu yüzden de erken yaşlarda çalınmak için en çok tercih edilen çalgılardan biri piyanodur. Çağımız rekabet çağıdır. Öğrenciler çok küçük yaşlardan itibaren bu zorlu rekabet sürecine girmekte, kendilerini bekleyen zorlu sınavlarda iyi performanslar sağlayabilmek için harıl harıl çalışmaktadır. Çalışmak elbette etkili olmakla birlikte, aileler çocuklarının daha zeki olabilmeleri için alternatifler düşünmekte, zekâyı ve muhakeme gücünü geliştirmek için farklı aktivitelere yönelmektedirler. İşte burada satranç oynamak ya da piyano çalmak en çok tercih edilen alternatiflerdendir. İlk başlarda çalım olarak daha kolay ve eğlenceli bir çalgı olmasının yanında piyanonun zekâyı geliştirdiği ile ilgili yapılan birçok çalışma bulunmaktadır.

Bu çalışmalardan biri Whittell’e aittir. Altı aylık bir dönemde 3 ve 4 yaşlarındaki çocuk grubundan birine piyano diğerine de bilgisayar dersleri verilmiş ve dönem sonunda her iki gruba da IQ testleri uygulanmıştır. Piyano dersi alan grupta %34’lük ileri performans kaydedilmiştir (Eskioğlu, 2003: 120). Bir başka çalışma fizikçi Gordon L. Shaw ile psikolog Frances H. Rauscher’a aittir. Shaw ve Rauscher anaokuluna giden 3-4 yaşlarında 78 çocuğu dört gruba ayırıp birinci gruba şan ve piyano dersi, ikinci gruba sadece şan dersi, üçüncü gruba bilgisayar dersi verilirken, dördüncü gruptakilere ise herhangi bir ders vermiyorlar. Çocuklar haftada iki kez 15’er dakikalık piyano dersi alıyor ve her çocuğun eşit süreyle ders almasına da dikkat ediliyor. Sekiz ay boyunca diğer grupların da çalışmaları devam ediyor. Bu eğitimin ardından 78 çocuğa zekâ testi uygulandığında çıkan sonuç araştırmacılar için pek de sürpriz olmuyor. Piyano grubundaki çocukların zekâsındaki artış diğer gruptakilere fark atıyor (Akverdi, 2017).

Daha zeki bir toplum yaratmayla ilgili, Amerikalı iki bilim adamı yaptıkları ilginç araştırmanın sonucunu kamuoyuna açıklayınca eski formüllerin pabucu da dama atılıyor. Zekâyı geliştirmek için ne genlerle oynamak ne de bilgisayarın esiri olmak gerekiyor. Onlara göre zeki bir toplum yaratmanın yolu eski bir dosttan geçiyor, bu dostun adı da “Piyano” (Akverdi, 2017). Bu alanda yapılan daha pek çok çalışma bu bilim adamlarını doğrular niteliktedir. Bu

yüzden de erken yaşlarda çocukların eğlenirken bir yandan da beyinlerinin iki lobunun birden çalışmasını sağlayan piyano, ailelerin göz bebeği bir çalgı olma yolunda ilerlemektedir. Amatör çalgıcılar festivalinde de en çok tercih edilen çalgı olmasının nedenleri arasında bunların geldiği düşünölmektedir.

Müzik ve müzik etkinlikleri bireyin özellikle de çocuğun kendini ifade edebilmesi için önemli fırsatlar sunmaktadır. Kendini ifade eden bireyler gözlem yapmayı, düşünmeyi, olaylara çok yönlü bakabilmeyi, eleştirel düşünme gücünü kullanmayı öğrenirler. Eleştirel düşünce gücüne sahip bireyler de hem kendilerine hem de içinde buldukları topluma çok büyük değerler kazandırır (Güler, 2008: 54). Bu yüzden erken yaşlarda müzik eğitimi her çocuk için gerekli ve hatta zorunlu bir eğitim olarak görölebilmektedir.

Ölkemizde çocuklarımız ilköğretim ve ortaöğretim kurumlarında, ders sayısının fazlalığı, kalabalık sınıflar, müzik ders saatlerinin yetersizliği, sistemin getirdiği sınav sistemi kaygıları gibi çeşitli sebeplere bağlı olarak kendilerini ifade edebilecekleri gerekli müziksel ortamlarda yeterince bulunamamaktadırlar. Bilinçli aile özel derslerle çocuğunu bu yönde desteklerken (Akgöl Barış ve diğerleri, 2013: 206), birçok aile bu konuyu ihmal edebilmektedir. Bundan dolayı ailelerin bu konuda bilinçlenerek amatör müzik eğitiminin önemini kavrayabilmeleri çok önemlidir. Afyonkarahisar Amatör Çalgıcılar Festivali ailelere bu anlamda ışık tutan bir festival olarak görölmekte ve bu alanda yapılan birçok etkinliğe de örnek olmaktadır.

Müzikle birey hayatına farklı bir renk ve doyum katacak, belki de bu onun hayata bakışını değiştirecek ve bambaşka bir dünyaya kucak açmasını sağlayacaktır.

KAYNAKLAR

- Akgül Barış, Dolunay - Ece, Ahmet Serkan - Sarısözen Doğan, Müjde (2016), **Hayat Boyu Müzik Eğitime Bir Örnek: Bolu Genç Müzisyenler Şenliği**, An Eample for the lifelong music education: Bolu Young Musicians Festival *Journal of Human Sciences*, 13 (1), 1161-1171.
- Akgül Barış, Dolunay - Ece, Ahmet Serkan - Sarısözen Doğan, Müjde (2013), **Amatör Müzik Eğitiminin Sergilenmesinde Bir Çalışma Örneği: Genç Müzisyenler Şenliği**. 4. Uluslararası Hisarlı Ahmet Sempozyumu, 6-8 Haziran, Kütahya.
- Akverdi, Mine (2017), Piyano Zekâyı Geliştiriyor. <http://hayalsahnesi.com.tr/piyano-zekay%C4%B1-geli%C5%9Ftiriyor/>, (16.11.2017).
- Bilen, Sermin (1995), **İşbirlikli Öğrenmenin Müzik Öğretimi ve Güdusel Süreçler Üzerindeki Etkileri**, Doktora Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimleri Enstitüsü, İzmir.
- Buzduğu, Metin (2010), **Amatör Müzik Eğitime Yönelik Öğretmen ve Öğrenci Tutumları**, Yüksek Lisans Tezi, Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyonkarahisar.
- Cebeci, Suat (2010), **Bilimsel Araştırma ve Yazma Teknikleri**, Alfa Yayınları, İstanbul.
- Çağlar, Erdem (2011), **Özengen Keman Eğitimi Alan Öğrencilerin Temel Hedeflere Erişme Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi (Bir Müzik Kursu Örneği)**, Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Eskioğlu, İtir (2003), **Müzik Eğitiminin Çocuk Gelişimi Üzerindeki Etkileri**, Cumhuriyetimizin 80. Yılında Müzik Sempozyumu. 26-31 Ekim.
- Güler, Nilgün (2008), **Müzikle Çocuk Eğitimi**, Hepsi Çocuk Yayınevi, İstanbul.
- Konakçı, Nihan. (2010), **Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü Müzik Eğitimi Anabilim Dalı Öğrencilerinin Bireysel Çalgı Eğitimi Dersine Yönelik Tutumlarının İncelenmesi**, Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

- Özdek, Ali (2006), **Özengen Müzik Eğitimi Veren Kurumlarda Klasik Gitar Eğitimi**, Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Öztop, Sinem (2007), **Planlı ve Programlı Bir Özengen Koro Eğitimiyle Bireye Kazandırılması Hedeflenen Eğitsel, Toplumsal ve Kültürel Yeterliklerin İncelenmesi**, Yüksek lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Say, Ahmet (1993), **Müzik Eğitimi**, Müzik Ansiklopedisi Yayınları, Ankara.
- Say, Ahmet (2005), **Müzik Sözlüğü**, (2. Basım). Müzik Ansiklopedisi Yayınları, Ankara.
- Sökezoğlu, Duygu (2010), **Ritim, Hareket ve Şarkı Öğretimi Temelli Müzik eğitiminin 7-11 Yaş Grubu Çocuk Yuvası Öğrencilerinin Sosyal Gelişimleri Üzerine Etkisi (Afyonkarahisar İli Örneği)**, Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Türk Dil Kurumu, (www.tdk.gov.tr) (07.11.2017).
- Türkmen, Uğur (2010), **Çocuğun Bireysel Toplumsal ve Kültürel Gelişiminde Amatör Müzik Eğitiminin Yeri Problemleri ve Çözüm Önerileri**, İlköğretim Online, 9 (3).
- Uçan, Ali (2005), **Müzik Eğitimi Temel Kavramlar-İlkeler-Yaklaşımlar Ve Türkiye'deki Durum**, (3. Basım), Evrensel Müzikevi, Ankara.
- Yağışan, Nihan (1995), **Ortaöğretim Müzik Eğitimi İlke ve Amaçları ile Bazı Eğitim Müziği Kitaplarının Analizi**, Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Yıldırım Orhan, Şebnem (2012), **Yetişkin Öğrencilere Uygulanan Amatör Çalgı Eğitiminde Karşılaşılan Sorunlar ve Çözüm Önerileri**. NWSA, 7 (4).

